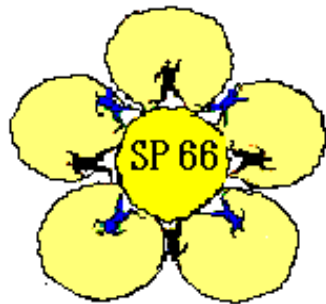

Praca z dzieckiem sześciolatkiem

Konferencja „Sześciolatek w szkole”
17.12.2012 rok

Sześciolatek a siedmiolatek

We wrześniu 2014 roku wszystkie dzieci sześciolatek obowiązkowo rozpoczną naukę w szkole. Różnice w wieku dzieci, nie tyle metrykalnym, co rozwojowym, mają istotne znaczenie w przebiegu i organizacji procesu dydaktycznego. Jeden rok w życiu dziecka to może być cała epoka w jego rozwoju.

Organizując proces nauczania - uczenia się należy wziąć pod uwagę specyficzne cechy rozwojowe dzieci 6-letnich.

Charakterystyka sześciolatków rozpoczynających naukę w SP 66

Opinia nauczycieli dotycząca funkcjonowania dziecka sześcioletniego w szkole.

- * Z jakimi problemami zetknęłaś się mając dziecko sześcioletnie w klasie?
- * Ile dzieci rocznikowo młodszych, w stosunku do większości uczniów w Twojej klasie:
 - wymaga dodatkowej pomocy,
 - odnosi sukcesy dydaktyczne, bierze udział w zajęciach rozwijających umiejętności i wiedzę?
- * Jak postrzegasz funkcjonowanie dzieci rocznikowo młodszych - w klasie I, II i III?

Jakie są sześciolatki?

- * **Dzieci chcą się głównie bawić** – każda forma zabawowa zachęca je do słuchania, działania, pokonywania przeszkód.
- * **Bardzo dobrze reagują na zachęty, pochwały** – przy niepowodzeniach odmawiają działania.
- * **Zmęczone, śpiące lub głodne stają się „nieznośne”** – nie uświadamiają sobie jeszcze przyczyn swego zachowania; po zjedzeniu czegoś lub po krótkim odpoczynku szybko się regenerują.
- * **Łatwo rozpraszają się.**
- * **Potrafią być uparte** – argumenty logiczne nie skutkują – dzieci kierują się własnymi chęciami.
- * **Są ufne i łatwowierne**, podatne na emocjonalnie podane informacje.
- * **Sześciolatki są jeszcze egocentryczne.**
- * **Mają jeszcze „magiczne myślenie”.**

Jak pracować z sześciolatnim uczniem?

- * Należy **organizować ciekawe sytuacje dydaktyczne**, angażujące różne sfery psychiki dziecka.
- * **Uczyć w sposób czynnościowy – odkrywanie, eksperymentowanie, doświadczanie**, wykorzystując spontaniczną aktywność dziecka, umożliwiającą mniej lub bardziej świadome uczenie się.
- * **Dominującą formą** pracy powinna być **zabawa**, wyzwalająca aktywność własną dziecka i angażująca umysł i emocje.
- * **Stosować krótsze sekwencje pracy dydaktycznej**, przeplatać je formami zabawy i odpoczynkiem.
- * **Planować częste zmiany rodzajów aktywności dziecka** – werbalną, manualną, ruchową, plastyczną, muzyczną.
- * **Stosować elementy pracy zespołowej.**

Jak pracować z sześciolatkiem uczniem? – cd.

- * **Wykorzystywać pomoce dydaktyczne pobudzające różne zmysły,** służące koncentracji uwagi i lepszemu zapamiętywaniu.
- * **Doceniać pracę, zaangażowanie i wysiłek każdego dziecka,** w pracy każdego dziecka szukać czegoś pozytywnego.
- * **Chwalić i nagradzać „materialnie”** – duże czerwone plusy, stempelki obrazkowe, podpis „brawo” pod pracą dziecka, a także **pochwała słowna.**
- * **Nie wpisywać negatywnych uwag,** dzieci należy wspierać i dostarczać jak najwięcej pozytywnych emocji.
- * **Stosować przerwy śródlekcyjne i relaksacyjne** - dzieci regenerują się najlepiej podczas ruchu.

Oddziaływanie nauczyciela sprzyjające rozwojowi ucznia:

- * **Dostosowywać metody pracy do możliwości dziecka i poziomu wymagań** - tak, aby każde dziecko mogło się rozwijać, pokonując trudności, ale jednocześnie nie czuło się przytłoczone wymaganiami, którym nie jest w stanie sprostać;
- * **Unikać zajęć statycznych, stosować aktywizujące metody pracy** - dostarczające dzieciom radosnych przeżyć; uczyć poprzez zabawę i działanie, eksperymentowanie, samodzielne odkrywanie i doświadczanie;
- * **Organizować zajęcia zespołowe** - kształtują one podstawowe kompetencje i umożliwiają uczenie się przez całe życie;
- * **Traktować dziecko jak partnera** - okazywać mu zrozumienie i zainteresowanie, rozmawiać z nim z szacunkiem;
- * **Wspierać, ukierunkowywać myślenie dziecka, ale nie wyręczać;**
- * **Tworzyć pozytywną atmosferę wychowawczą** - zapewnić dziecku poczucie bezpieczeństwa i brak lęku.

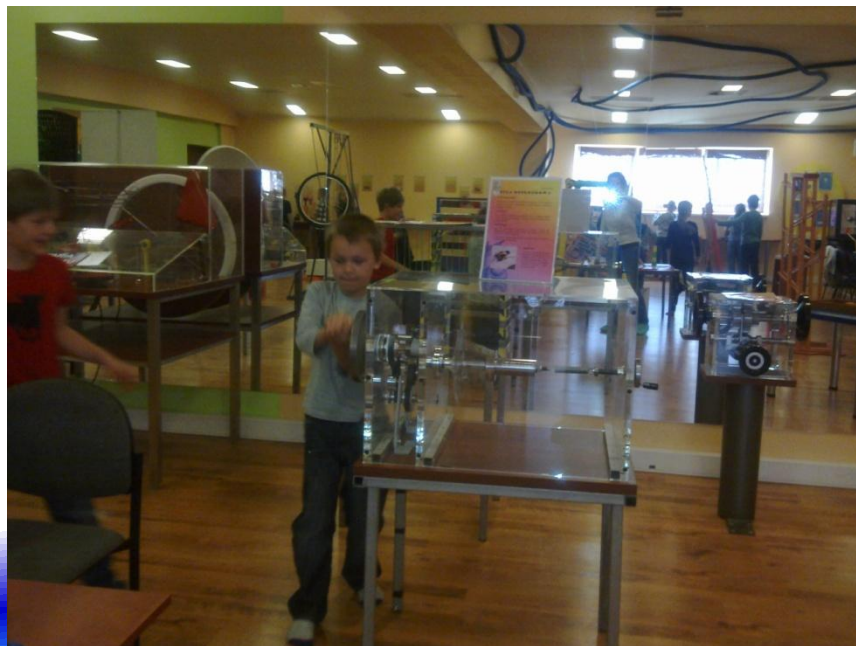

**„Dobry wychowawca, który nie wtłacza a wyzwala,
nie ciągnie a wznosi, nie ugniata a kształtuje,
nie dyktuje a uczy, nie żąda a zapytuje –
przeżyje wraz z dziećmi wiele natchnionych chwil.”**

Janusz Korczak

Dziękuję za uwagę:
Iwona Bilaska

Opracowała: Iwona Bilaska